

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/565/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612211663
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6612211663.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému 1/ P. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, M. Q., 2/ P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, M. Q., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, všetci zastúpení advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom v D., J. O. X/Y., a za účasti ďalšieho vedľajšieho účastníka Hlas spotrebiteľa, občianske združenie so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen, v konaní o zaplatenie 378,14 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 13C/166/2012-138 zo dňa 04.03.2013 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 13C/166/2012-168 zo dňa 29.04.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením z r u š u j e.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu o zaplatenie 378,14 € s príslušenstvom proti žalovaným 1/ a 2/ zamietol a zároveň rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania vo výške 43,24 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru; a žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 107,55 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným 1/ došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy, ktorej mimoriadna splatnosť bola vyhlásená dňom 03.08.2006. Žalobca podal žalobu na Okresnom súde Lučenec dňa 30.07.2012 z čoho mal súd za preukázané, že premlčacia lehota v danom prípade v trvaní štyroch rokov uplynula najneskôr 08.12.2010 a žaloba je podaná po uplynutí premlčacej lehoty, za predpokladu, ak by boli použité ustanovenia Obchodného zákonníka, pričom v danom prípade je potrebné aplikovať ust. Občianskeho zákonníka, pretože pre žalovaných ako spotrebiteľov je ich aplikácia výhodnejšia. Žalovaní 1/ a 2/ ako aj vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania, preto súd žalobu pri akceptovaní námietky premlčania ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti predmetným rozhodnutiam podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutia tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, resp. ho zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že dňa 11.06.2009 podpísali žalovaní 1/ a 2/ Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorej žalovaný 1/ uznal a žalovaný 2/ pristúpil k záväzku žalovaného 1/. Poukázal na čl. 3 v bode 3.1 Dohody, v ktorej osoby vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že záväzok, ktorí žalovaní 1/ a 2/ uznali

v čase podpisu Dohody nebol premlčaný. Uviedol, že v danom prípade nastali účinky ust. 558 OZ, a to, že záväzok uznaný odporcami čo do dôvodu a výšky v čase uznania trval, pričom odporcovia výšku dlžnej sumy a možnú existenciu dlhu nepopiera. Zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie premlčaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 OZ viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. Žalobca má za to, že prístupom súdu dochádza k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov a k neprimeranej ochrane spotrebiteľa vedúcej k úplnému zbaveniu zodpovednosti spotrebiteľa za plnenie svojich povinností. Konanie žalovaných nemožno považovať za morálne a čestné, a preto nemožno súhlasiť s tým, aby takému konaniu bola zo strany súdu poskytnutá ochrana. Žalobca zastáva názor, že žalovaní po tom, čo sa oboznámili s obsahom Dohody, svojim podpisom uznali existujúci záväzok. Nesúhlasil s priznaním trov konania žalovaným ani vedľajšiemu účastníkovi. Zastáva názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existenciu schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Žalobca má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Domnieva sa, že združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Uviedol, že na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných § 142 O.s.p. a to najmä účelnosť vynaložených trov konania a zastáva názor, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právny zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci nemožno považovať za účelne vynaložené trovy. V tej súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia senátov rôznych krajských súdov. Zároveň si uplatnil voči odporcovi 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania a právneho zastúpenia v prvostupňovom a odvolacom konaní spolu vo výške 43,23 €.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu právny zástupcu žalovaných 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka navrhol rozsudok prvostupňového súdu v celkom rozsahu potvrdiť ako dôvodný a vecne správny a zároveň zaviazat žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania pre žalovaných 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka na strane žalovaných.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v súlade s ustanovením § 212 ods. 3 a 4 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. d) O.s.p. zrušil.

Odvolací súd v danej veci zistil, že okresný súd vo veci rozhodol platobným rozkazom. Platobný rozkaz bol doručený účastníkom konania, ako aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý zahlásil vstup do konania na strane žalovaných 1/ a 2/, pričom sa jedná o vedľajšieho účastníka v zmysle § 93 ods. 2 O. s. p., právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Za situácie, že platobný rozkaz bol riadne doručený všetkým účastníkom konania, tento obsahoval zároveň poučenie o možnosti podať odpor. Žalovaní 1/ a 2/ proti platobnému rozkazu vydanému okresným súdom nepodali odpor, pričom na podanie odporu v súlade s ustanovením § 174 ods. 2 O. s. p. je oprávnený len žalovaný podaním odporu vedľajším účastníkom nenastávajú účinky podľa § 174 ods. 2 O. s. p.. Aj keď proti platobnému rozkazu podal odpor vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovaných 1/ a 2/, nedošlo tým k zrušeniu platobného rozkazu a okresný súd nemal vo veci rozhodnúť rozsudkom. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/135/2013 zo dňa 21. 10. 2013, 6Cdo/357/2012 zo dňa 30. 10. 2013, 1Cdo/210/2012 zo dňa 28. 10. 2012 zo dňa 28. 10. 2013, v ktorých rozhodnutiach Najvyšší súd vyslovil názor, že vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O. s. p. nie je osobou oprávnenou na podanie odporu proti platobnému rozkazu.

Z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 30.10.2013 sp. zn. 6Cdo/357/2012 vyplýva, že právo podať odpor proti platobnému rozkazu, t.j. právo urobiť uplatnený nárok sporným má v zmysle § 174 ods. 2 O. s. p. výslovne len žalovaný. Pokiaľ by sa priznalo právo podať odpor aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, došlo by tým k popretiu tohto dispozičného práva žalovaného. Na rozdiel od odvolania má totiž podanie odporu okamžité a nezvratiteľné účinky - zrušuje sa ním platobný rozkaz. V prípade podania odporu vedľajším účastníkom, ak by sa mu priznalo takéto právo, by sa zisťovanie stanoviska žalovaného stalo bezpredmetné. Žalovaný by už totiž účinky podaného odporu nemohol zvrátiť a v

dôsledku toho by sa stalo nepoužiteľným aj ust. § 93 ods. 4 tretia veta O. s. p., v zmysle ktorého, ak úkony vedľajšieho účastníka odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Súd by tak nemal priestor na žiadnu úvahu.

Odvolací súd poukazuje na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v žiadnom rozhodnutí zatiaľ nezaujal opačný názor, že vedľajší účastník vymedzený v § 93 ods. 2 O. s. p. je osobou oprávnenou na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Preto zrušenie rozsudku okresného súdu po prejednaní veci v dôsledku odporu podaného vedľajším účastníkom nie je v rozpore s princípom právnej istoty a ochrany dôvery v právo. V prípade, že vedľajší účastník chcel seriózne ochraňovať záujmy žalovaných 1/ a 2/ na strane ktorých vystupoval, mohol s nimi aktívne spolupracovať. Mal možnosť žalovaných 1/ a 2/ osloviť za účelom prípadného podania odporu nimi a dosiahnuť tak zrušenie platobného rozkazu a následné prejednanie veci súdom na pojednávaní.

Nakoľko okresný súd po podaní odporu vedľajším účastníkom na strane žalovaných 1/ a 2/ ďalej vo veci konal, ide o vadu konania, na ktorú odvolací súd musí v súlade s ustanovením § 212 ods. 3 O. s. p. prihliadať vzhľadom k tomu, že mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Keďže vo veci bolo rozhodnuté platobným rozkazom, odvolací súd aplikujúc ustanovenie § 221 ods. 1 písm. d) O. s. p. rozsudok okresného súdu zrušil. Odvolací súd ďalej dodáva, že keďže voči platobnému rozkazu podal odpor vedľajší účastník, pričom sa jedná o podanie odporu neoprávnenou osobou, okresný súd o podanom odpore je povinný následne rozhodnúť v súlade s ustanovením § 174 ods. 3 písm. c) O. s. p..

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, pričom si uplatnil trovy konania titulom trov právneho zastúpenia za jeden hlavný úkon vo výške 33,86 € a režijný paušál k úkonu právnej služby vo výške 9,37 €, spolu 43,23 €. Odvolací súd priznal žalobcovi trovy odvolacieho konania, v súlade s § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. . Ak si vedľajší účastník podávajúci odpor uplatnil náhradu trov konania, o tomto návrhu rozhodne okresný súd uznesením, ktorým odpor vedľajšieho účastníka odmietne.

Na odvolanie žalobcu proti opravnému uzneseniu odvolací súd poznamenáva, že nakoľko zrušuje rozsudok okresného súdu, zrušuje sa tým aj opravné uznesenie a nie je dôvod sa odvolaním voči nemu podrobne zaoberať.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.